

בס"ד יום ג' פרשת מקץ י"ט כסלו תש"פ

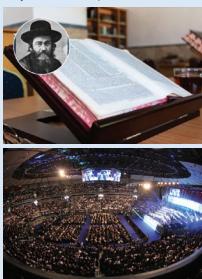
משיבכהלה

במודור זה מופיעה שאלה שבעלית בנוסח הגילויון הבא, התשובה הנכונה ישולב בORITY האפשר בಗילויון הקרוبي, כל מי שישולח תשובה מובהרת על השאלתך נכנס להגלה!

הפרש השבוע: 100 נק'

(ההגדלה על דעת רבינו המפעל)

שאלתך: מה גדר הדין של ע'יבידנא יומא טבא לרבען' בסיסים מסכתת, ומדוע?

בגמ' (שבת דף קה) ואומר אבי תנייל, דכי חווין צורבא מרובנן דשלים מסכתתיה עבדיננא יומא טבא לרבען.

מהו גדר הדין של ע'יבידנא יומא טבא לרבען, והאם הוא

חויב או רשות, ומה המעלאה בעשייתו יומא טבא?

בתמונות: דמותו של הג' מאיר שפיאר אצ'יל מגולל הדף הינווי, ותמונה מתעדת סיום הש"ס מחזור "ב" על ידי "דרשו" אל אליהו י"א אב תעש"ב.

תשובה ניתנת להעדרי דוד יוס ואשון הכהן הגרילוב (תשובה שתגעה אחריו

יום) בחד' מהאריות הבודאות:

- בקבוק שלולג'ת ספלון טלפון 02-5377085 ספלונה 4
- במדורות 'דים לילו' ו'הלהו', קומת 'היליכת' גליון 'עומק הפשט'
- בהדר קל הלשון; שיבת מרד רושלים, תיבת 'היליכת'
- בקסק מסוף 1532-6507823
- במייל 5047867@gmail.com

הזכוכה בהגלה גליון 245 על סך 100 נק'
הabricן החשוב הרב שמואל אחרון יודליביץ' שליט"א
ישיבת מיר ירושלים ביהם"ד בית שлом'

מדור זה נתרכם לעילוי ונשחת
הגה"ח ר' אהרן בן הרה"ק רבבי יעקב דוד
צ"ל נלב"ע ביום המוחס ב' סיון תשמ"ג
ת.ב.צ.ב.ה.

הgiloyon haShabua haYonatz laUliyim Nasmat
הרה"ח ר' שמחה בונימ בן הרה"ח ר'
ישראל שמעון דוידוביץ ז"ל
נלב"ע כד חשוון תשמ"ח
ת.ב.צ.ב.ה.

נושא הגלילון

'זמן הדלקת נר חנוכה במוזאי שבת'

'שיטות רבות בזמן הדלקה'

הדלקה נר חנוכה: בילויו הנכוני מבואר בהרכה שיש הרבה שיטות בנוסח זמן הדלקת בקרוב להלכות שבוצאי שבת, ומיצנו מנהיגים חילוקים קוטוביים בקשר להלכות שבוצאי שבת, יש אומרים להדלק נר חנוכה כמו שייתור מוקדם, שכן השיעור של עיד שתכלת נר מן השוק, שהוא חצי שעה מהחילה הזמן נאמר גם במצואי שבת, והוא אומרים שבמצואאי שבת לא אמר זמני של עד חצי שעה, וכן נחלקו האם הדלקת נרót קדמת ואחריה הידלה, או שהידלה קדמת לפני הדלקת החירות, וכך מותר להדלק לפניו 'מעריב' כדי להקדים כמה שאפשר, או שצדיק להקדם את מערב מזרון 'תדריך קודם', האם עדיף להזיד לחוץ' את השבת יותר מוקדם מכל שעה, בכדי להזכיר את הדלקת גבורות' כמה שוויתו. כגון החומרים בשיטת רבינו תם וכאשר מתחזרים בחנוכה עד זמן רבינו תם, נמצא שהחומרה גורמת להם קולא, האם יקדים להדלק או לא, ועוד.

מקוצר הגילויון לא שיר להזכיר את הנושא המשועף, כאשר כמעט כל ספר בדיני חנוכה מאדריך בפרטיו הזמינים לפני השיטות השונות, ובכל זאת נזכיר בקוצר אמורים ממש לפחות חלק מהניסיונות, כי יידרינו מועת, ואבוריו בכל זה במש"ב' מהדורות דרשנו (באים ומוסיפים על סימן תרעוב), הג' ר' שחמה ריבנוביץ' שליט"א בספרו ספקיו תשיבות (סימן תרעוב), הג' ר' יצחק דורי שליט"א בספרו שבות יצחק (חנוכה פרק ד), הג' ר' גמליאל הכהן ביבנוביץ' שליט"א בספרו גם אני אודר (חנוכה סימנים מס' א, ס"ד, צ"ט, ק', קא).

1. הפלא ופלא

בגילוי הנקודות הציגנו את השאלה בפני הקוראים החשובים, מודיע בדורות האחים התעוור פולמוס גדול בנושא, כאשר בספרי פוסקי מוננוןrho השיטהו, ואילו בגמ' ובספריו הראשונים והפוסקים הקדומים כמעט שיטות בשלהי זו, כאשר המקרה הראשון המפורסם שצרכי להזכיר במוזאי שבת הוא לבני פחות מ-200 שנה שנת תקצ"ב, בשם הו"א בספר מר רב' נאמן דרשן אחד ב'דר' צחאות', 'מעניין שבדורות האחים כתל' שנה ולאחד מימי החנוכה במוצאי שבת, ומה היה הדברות הראשונות כל שנה?

תרומות והנחות

חיגנו עכשו

02-5377085

שלוחה 8

דקות אחרי השקיעה, אך במצואי שבת חנוכה הקדים מאוד להדלק נרות חנוכה לפני זמן רבינו תם, והחפלה עבירה 15 דקות אחרי השקיעה כדי להספיק להדלק תוך חצי שעה מהשקיעה. המנהג **בקבילה אדרת אליהו** (ולברמן) ברובע יהודית בירושלים, להתחפל ערבית במצואי שבת חנוכה 18 דקות אחרי השקיעה, ומיד בסיום התפללה מומרים ומזוזיות לבitemם להדלק רורות חנוכה, וכךים את טלית הרמב"ם שכותב 'כמו הוא זמן זה כמו חצי שעה או יתר', נמצאים שכם מעת לאחר השקיעה נרות חנוכה יואו בשתו.

וסיפור הג"ר משה שפירא צ"ל (עדות בן) שהמנוג במקום המפורסם 'צ'רטר טוטרי' היה במצואי שבת חנוכה לסייע את תפילה מעריב במהלך גдолה, כדי להספיק ולהדלק תוך חצי שעה משיקעת החמה, והוא שופך שחו למרות שככל שמה השנה התפללו שם מעריב בתמונות גדולות, יראה ואראוי לאונשי מעליה שהיוו דרים שם.

הג"ר חיים מיכל טוקצינסקי צ"ל בספרו בין השמשות (פרק ה) כתוב כי זמן תפילה מעריב הוא 20 דקות אחרי השקיעת השמש. וכן נאמר בדלקת נרות חנוכה 20 דקות השקיעת השמש. וכן נהג בבה של ירושלים הג"ר שמואל מלטן צ"ל להתפלל 20 דקות לאחר השקיעת השמש, בעוד מיד אחר שמו"ע בערך 34 דקות, והנרג היה מוכן מיעיב שבת, והורה שאם לא יוכל מערב שבת יקין ריק לאחר מעריב, והג"ר ישעה ברדק צ"ל התפלל בזמן 18-20 דקות, ומדייק 33-35 דקות.

ומתקיף את מנהג הטoutes שנשתרבו גם בין התלמידי חכמים, להדלק קומות חצי שעיה, ובשביל הדיר מזוודה דרבנן מכניםים עצם לספק חילול שבת, ואנו עוד אללא שחוטפים את קריאות שמע ואת התפללה, ואין ביטול הזרת שם אחד בכונונה, שהוא בכל רוח מזון נרות חנוכה.

ומסייעים, החוד לדבר ה' הדר גם בלילה זה להדלק עריך 34 דקות אחרי השקיעת השמש, ולכבוד נרות חנוכה יקדיימו להtapallel 8-10 דקות קודם קודם חצי השעה. וביל' שום חופה ובהלה ואגאה, ונרות חנוכה יהיו מוכנים מעריב שבת באופן שידליך 34 דקות אחרי השקיעת השמש, וזהו הדיר האמיטי ובכל דרכיך דעהו' עכ"ל.

בלוח ארץ ישראל (טוקצינסקי) כתוב להtapallel 23 דקות אחרי השקיעת השמש, ולהדלק נרות 35 דקות לאחר השקיעת השמש, וכיfter הנראות הולך לשיטות, שזמן צאת הכוכבים הוא 20 דקות לאחר השקיעת השמש, ומוסיפים דקה לתופסת שבת, ואז מתפללים. וכן נהגים הרבה קהילות בארץ ישראל להקדים במצואי שבת חנוכה, ולהtapallel כמן המובה בלוח ארץ ישראל.

וכותב הג"ר שרה דבלצקי צ"ל (קובץ מבקשי תורה חנוכה חלק ג עמוד ע') וז"ל: "וילפאל גודל על לוח ראי" שהקציב לנו 12 דקות לתפלת מעריב במצואי שבת זה, כולל על הניסים ויעלה ויובא אם חל בו ר'ח, אלא צוריק להtapallel בדרכו תמי, ומוכמן לא שhortות יתרות, אך גם

יש להdagish כי אלו המזוזיות לתפלת מעריב, יש להם להורות לבני ביתם להפקיד שלא לעשות מלאה, ולא להזכיר את הנרות עד זמן צאת השבת. **ובפנינו חנוכה** (עמדו קנה) מובה בשם **האר"ש אלשיב צ"ל** שהורה אין את הנרות רק 40 דקות אחרי השקיעת השמש. [בספר **שלמי תורה** (שם) דן האס מותר בזמן שבחת לרבני ביתו להזכיר את הנרות, או שנאסר הדבר בשבחת מזון י'ודר דבר', כמבואר בשו"ע סימן ש"ע ח, ומהסקנת דברני שעיל דידי רמז ודאי מותר, ויתכן אף בדיבור מפורש מותר לחזור מצואה, כמבואר במשנ"ב שם ס"ק].

4. להחמיר כרבינו תם

בקונוטס דובר מישרים להג"ר חנוך זונדל גוטסברג צ"ל בשם חותנו הג"ר נתע צבי וייס צ"ל מגיד מישרים

במערכות הגלילו התקבלו הרבה תשובה, התשובה hei מסתורת, שבדורות הראשונות היה ברור שהן מונע המשקיעת נצאת הוכבים, וכל קהילה אוישוב היה מונע מהנגה ברור מתי מורי לשלוט מלליה במו"ץ, ומיד נצאת השבת היו מתפללים מעריב ומספיקים להדלק תוך חצי שעיה מוצאת השבת, ולכן לא הרבה בפלפלים, שכן הוא בכלל מה שכתוב השבת, וזהן ההדלקה חצי שעיה מוצאת הוכבים לא מזוקים ולא מאחרין, ולא היה צריך לפרט דין מיוחד למזוקים והשיטות במנן נצאת השבת, ומכאן שורש המבוכה בדמן הדלקה במצואי שבת, וудין צ"ב. ומכל מקום פקח הג"ר שבסופו של דבר כמעט כל אדם מדליק במצואי שבת תובוכ, כפי מה שראה את זמן הדלקה אצל אבי, שראה אצל אבי וכו' .

2. להקדים כמה שאפשר

להדלק תוך חצי שעיה: שורש השיטה להזדרז בהדלקת הנרות, יורד בדברי הרמב"ם הלכך נצאת השבת פרק ד הלכה ה ובשו"ע ע' רטורע סעיף ב) אין מדייק נרות חנוכה לפני השקיעת השמש, אלא אז בתקופה שפהר שפהר מארין ולא מקדיימי, ואם לא הדלקazon חצי שעיה או יותר, ואם עבר הזמן הזה רgel מהשוק, שהוא חצי שעיה או יותר, ואם עבר הזמן הזה ולא הדליק, טעם סדר בAIR השו"ע, שאז העם עוברים ושבים ואיכא פרטומי ניסא' .

והלכו הפסוקים מתי המן המדיק של הדלקה, האם הוא בשקיעת החמה, ואם כן סוף הזמן שהוא חצי שעיה אחר באמת הוכבים, ואם כן סוף הזמן הוא חצי שעיה אחר צאת הוכבים.

לילת השו"ע כפי שסבירו במשנ"ב (סימן טרבע ס"ק) א) חצי שעיה מהשקיעת הכוכנה חצי שעיה מצאת הוכבים שהוא סוף השקיעת, ואילו בדעת הרמב"ם הכוכנה חצי שעיה מתחילה השקיעת, והוא שיטות הרמב"ם מופרש בביור הלכה דה לא מאחריהם שזמן הדלקת נרות חנוכה הוא רק עד חצי שעיה מהשקיעת או מעט יותר, ואם עבר הזמן הזה לא יצא ידי חובת הדלקת נר חנוכה.

זהו שורש הכללה השבואה רב (אות ר'ז) בשם הג"ר א, להזדרז מעד להtapallel מעריב במצואי שבת חנוכה במקודם האפרשי, כדי שלא יעבור זמן הדלקת הנרות ויפסיד את הברכה. ומסתבר שהג"ר א לשיטתו (מעשה רב אות ר'ל) חצי שעיה אחר זמן כלות רgel מן השוק, מדליק בלי בכלה, ומובא בת hotspot מעשה רב (ס"מ) עם זאת איך רב' ולמן מולוא'ין התפלת מעריב במצואי שבת, והורה לו הג"ר שקדום דליך נר חנוכה ורק אחר כך יתפלל. ואין זומרין יותר כל' בפני הבדלה כדי שיוכלו להדלק נר חנוכה בזמן.

וזהה ביאור הלכה (סימן רצג ד"ה 'וכוכבים קטנים') ודר אנסים מההדרים בתוכו להנאה כשית הג"ר א להדלק נרות חנוכה בהקדם האפשרי אחר זמן השקיעת, וגם במצואי שבת מזוזיות להדלק מוקדם לפני שחזור היום ולמרדי, וסומכים על שיטת הג"ר א שבין השימושות אינו אווך כך תירודע, אך הם טועים ברכ' כיוון שודאי צרך להמתין עד שיכאזו שלוש כוכבים קטנים, כמו שנפסק בשו"ע שאין אנו בוכבים קטנים, שהוא סימן מובהק שכברليلת לחכות לכוכבים קטנים, שהוא סימן מובהק שכברليلת כבוגור בם' (ברוכת דף ב שבת דף לה מגילה דף ב), ולפניהם כן הוא ספק לילה.

3. הנוגים להקדים

מנוגי הג"ר דוד בהר"ן צ"ל (מובא בספר ארוח דוד אוט רפא-ב) שאמנם בכל שבתות השנה היה נזהר לא לעשות מלאכה עד הזמן של מזוזיאי שבת כתעת רביבו שם שהוא 72

מתפלל כדרכו תפילה מעורב מיד כאשר הגיע זמן האחטיל ('שミニת' שהוא שעיה וחז' זמניות אחריו השקיעה). ואחר מכן היה הולך להדריך את הנרות חנוכה, שבזמן זה נהג לעשות מלאכה מידי מוציא שבת.

ואמר על כך, 'במושאי שבת זמן הדלקת הנרות הוא בא שאלצ' האדם יוצאת השבת בזמן הרגיל, אז זמן הדלקת הנרות הוא בתוות הזמן, ואצל אותם שאצלים יוצאת השבת בזמנם רביון. הם, אז אצלים זמן המ הוא אז, ואצל מי שאצלו יוצאת השבת באחטיל או בזקיטיל, אז זמן הדלקת נרות חנוכה הוא אז.' ופעם אחרה אמר שבמושאי שבת מאוחר שבין כך אי אפשר להדריך בזמן המרגיל עם תחילת השקיעה, כבר אין קפידה להרהור בהדלקה.

וביאר בתשובות והנוגטות (להלן ב'סימן שמבר עמוד ר'ט) שה'גרא'ג' צ"ל אבוי של הר'ו'ג'י' הקפידי להדלקת בתוך החצוי שעיה של יציאת שבת של ר'ת, ואילו הג'ו'ג'י' עצמו סマー על רבנן שבימיינו עדין לא כלתנה רgel מן השוק בזמן זה.

בנוגה אחר אמרם בשם הג'ו'ג'י' במושאי שבת לא נתkan זמן, ואפשר להרהור בגדי החדרים, שה'גרא'ג' במושאי שבת לא שייר להדלקת בשקיעה עצמה, ורקשה מארד להספק חצוי שעיה מהשקיעה, ולכל הייתר אפשר להספק חצוי שעיה מצאת הוכובים, ואם כן מסתבר שתתקנה של זמן הדלקה לא אמרה מוקם שא'י אפשר. ועוד שרמי מאור בר'יטב'א' החדרים' (שבת דף ג' ע"ד שתכלת רgel אלא דתרמודאי תליו בכל מקום כפי שעיה, וכיוון המן של עד שתכלת הוא יותר מאוחר, ואם כן אין סירה להרהור. ובוחות שני' (חנוכה עמוד ש"ט) הביא את דברי היריטב'א' והסיק יואנו אין לנו אלא ספר חידושים היריטב'א' אשר מסור ומוקובל לנו מדור דור.

וכتب בספר פני' חנוכה (עמוד קנה) בשם הג'ו'ג'י' ש'אליש'ב צ"ל, שכיוון שבמושאי' שבדרכו כלל כולם מדליקים מאוחר, ולכן אין להסתייד בשלבי הפליה ציבורים, אם יש עדרין עוברים ושבים אחר קר. שהרי על כרחך ציר לומר שבמושאי' ש'קבוע חז'ל' מן הדלקה שונה ממנה הולחן והוא מאוחר יותר, שריי בודאי לשיטתה שהדלקה היא בתחלת השקיעה לא ניתן במושאי' גוזר כל דלקת בעאות שעיה, ומוכור להיות שמלכת חיללה קבוע חז'ל שהזמן במושאי' ש'הוא מאוחר יותר. אמן מכתילה גם במושאי' שיש להדלקת בתוך שעיה, כי הדבר הזה אינו ודאי שבמושאי' ש' הזמן מאוחר יותר.

5. מנהג חסידים ואנשי מעשה

לפי מנהג רוב קיילות החסידים שודליקים בפנים, וסומכים על שיטות הרשונים שהדרין להדלק נרות חנוכה בתור הבית חממת המכונה לא בטלת מורות שסטוכה חלפה, ופרום המסתכנים במקדים איזבל כבב' הביתה, נמצאו שאנו עוני בקיום ולהליך, ומתעם זה גם בשאר מות החנוכה אין מקפידים להדלק מיד בשקיעה כדיוע. וקהילות החסידים שנקטו בשיטת רבינו תם מעיריך הדין, אם כן חצוי שעיה לאחר סוף השקיעה הוא חצוי שעיה מזמן רבינו תם.

ומנגד כ'ק האדרום' מגור שליט'א' להדלק במושאי שבת מיד בזמן לפני תפילה מערב, והרוויים להיננס אל הקודש פנימה במושאי שבת חנוכה, הגבאי מודוא שכבר הדליקו נרות חנוכה ורק אז יכולם להיכנס לתהברור. [אנון להקשות שציר להתפלל מעיריך קודם מודין' תזריר קודם', שהרי אם יש חשש שיבעיר עיריך זמן הדלקה לא שיריך לו'ר' תזריר קודם' ולהפסיד את עיריך הדין, כיוון שתידיר קודם הוא דין קדימה כאשר יש אפרשות לקאים את שניהם בשאה, אבל אין שחש שיפסיד את זמן המזווה, שפיר צריך להקדים את הדלקה].

6. הבדלה קודם או הדלקה קודם כתוב התש"ע

בירושלים, שנוגה הכל על פל' המהרי'ל דיסקון צ"ל, ובמושאי שבת חנוכה לא הקפיד על זמן רבינו תם, וכן מעיד על הג'ג' דוד בהר'ן צ"ל שכל השנה היה מקפיד על זמן רבינו תם במוצאי שבת, אבל במושאי שבת חנוכה לא היה מקפיד על פל' סלנט צ"ל.

בספר הלכות שלמה (פרק טז סעיף טו העלה 69) מובא, על אף שבבל מושאי שבת החומר הג'ג' שלמה ולמן אויערבן צ"ל שלא להבדיל לא לעשות מלאכה עד זמן צאת השבת לבונאות, ובמושאי שבת חנוכה דקדק להדלק הנרות קודם זמן רבינו תם, והайл'ו מופיע ערך חין לא את לא' כר'ת, וכן הורה לשאלבים, ומובא שם בדבר הלה' (אות לא') שבר שעירק מנהגנו בארכ' ישראל הוקבע בדעת הגאוןם, וגם אלל הנוגגים להחמיר לפחות בדאוריתא רבינו תם, לא קיבלו מעיליהם דבר ואלא להרהור שיעבור עירק זמן המזווה, לא הגו כל לההמיר כמן רבינו תם. ובדרך כלל השתדל בבודש'ק להדלק בעבור 35-40 דקות מוקיעת החמה, וכל הפחות לא אחר ר'ת. והיל'ו גול'ו לספר עד כמה הזרען גדול ר'ושלם להדלק במנאי שבת חנוכה "אין מיד במושאי שבת, ופעם החטבא במושאי שבת חנוכה" אין ביכת'י להחמיר ולהמתין לזמן ביןינו תם.

בשבועות יצחק (הלכות חנוכה עמוד עה) מובא בשם הג'ג' ש'אליש'ב צ"ל, שכיוון שכן בארכ' ישראל בראש זמן צו זמן הדלקה הוא כשלושים דקות לאחר השקיעה, לנו אף שראוי לאחר ביציאת שבת, מכל מקום נר חנוכה ידלק בחמשים וחמש דקות לאחר השקיעת החמה, וגם הנוגדים לאחר ביציאת השבת כר'ת, אם נהגו נר קר מכנה טוב לחומריא ולא משומש חיש' ליאו, בחנוכה ראיו שידליקו בזמן זה. והורה הג'ג' ש'אליש'ב צ"ל (קובץ עיון הפרשה גל'ין קס' גם רגאל כל מושאי שבת בתפקיד 45 דקות) לאחר השקיעת הג'ג' א' גל'ין קס' גם רגאל להרהור לקולא בס' ששיתת הג'ג' א' אחר השקיעת הג'ג' א' יכולם למסור על הג'ג' א' לקולא רק לעצם, ומайдך מי שאין לו מני מוקדם ימוךן על השיטות שאפשר להדלק מאוחר יותר, אמן עדיף שידליק בזמן, דהיינו 50 דקות, ואח'כ' יתפלל.

לדעת הג'ג' ר' משה פינишטיין צ"ל (ארות משה אורח חיים חלק ד סימן סב) מושאי שבת אסור להדלק נר חנוכה קודם חמישים דקות משחה, ואלו שמתמנים בכל מושאי שבת עד אחר ר'ת 72 דקות בצלב ר'ת פפי שרואי לבני תורה אין להם מהר רבstellen נר חנוכה בצלב ר'ת פפי נוגין כ'גונ' א', אין יוניזיטים להרהור לקולא בס' ששיתת הג'ג' א' נגד שאר הפסוקים, כיוון שאיןם תלמידיו שהרהור להם, ואך תלמידי הג'ג' א' יכולים למסור על הג'ג' א' לקולא רק לעצם, אבל אין להם רשות להרהור לאரחים להרהור הג'ג' א' לקולא. וכען זה הורה הג'ג' נסים קרליץ צ"ל (חוט שנ' הלות החנוכה עמוד ש"ט) שהנוגגים לכל מושאי שבת כשתורת רבינו לתם, לא ישו מונגחים במושאי שבת חנוכה.

החzon איש צ"ל (ארחות רבינו חילק ג'ימי חנוכה אות טו) היה מוצביש במושאי שבת חנוכה על מקום מסוים בשמיים שיראו אם יש שום כוכב'ם, כי ה'קה' קוצר ראייה לביקש מאחרים שישתכלו, וכשרואו כוכבים באותו מקום, ביקש שראו'ין' כוכבים קטנים ורוצפים, וזה היה קצת יותר מוקדם מהזמן שהתפללו בכל מושאי' (45 דקות), והתפללו מיד כשרואו את כוכבים. וביעל הקתולות יעקב התפלל במושאי' שבת חנוכה 42 דקות. ובבב' ננתת לדroman מותפללים במושאי' שבת חנוכה 40 דקות אחר השקיעת, ובכל מושאי' שבת מותפללים לאחר 45 דקות.

מנוגה הג'ג' מבריסק צ"ל (עובדות והנוגטות בתיבת בריסק לבק בעמוד ק) בכ'ימי המונכו היה מפקיד להדלק מיד בשקיעה, וכךין את השעון לפני חנוכה כדי שידע את הזמן המוקיך של השקיעת, אבל במושאי שבת חנוכה היה

עדכוני הלכה

קפץ מהחולון...

בספר שלמי תודה (חנוכה עמוד רסוי) מוסופר שהג'ר' שמואל מסלנט צ"ל היה מהה מרוד במוחאי שבת לבתו להדלקת נר החנוכה, ופעם אחת כשהיה במקומו בכוחול הזרה, ולצידיו היו בני אומות שהאריכו בתפללו, ולא היה יכול לעברן גנדם וליצאת

בתינו, והיה שם על ידו בمزורי חלון פתוח, וקפץ דרך החלון לחוץ ורץ לבתו להדלקת הנורות.

בספר ארוח דוד (עמוד קמו) הביא ג' גירסאות במשמעותה, שאמוריהם שהיה זה הג'ר' דוד ברברן צ"ל, ריש ואמרם שהרי זה הג'ר' שוראול סלטנט צ"ל, ושאמורם שההזה הוא הג'ר' זונDEL קרוייז צ"ל (המכונה הג'ר' זונDEL פרוש צ"ל, או הביג'ן מרדכי יהושע קרוייז צ"ל).

הכנות קודם הבדלה. והוסיף הרמ"א וכל שכן בבתיו שמדליק ואילך מבדריל, שהרי כבר הבדיל בבית הכנסת, וכתוב המשנ"ב (ס"ק ג') עיין בביור הלכה שיש כמו דעתו בראשונים בזוה, וכן בביור הלכתה המכנית אין לשנות מושנה מהשנה בשרשאל להדלק מקומות ואילך להבדיל, ואילו בבית' דיעבד כמר עבד ודיעבד מקום עברי'!

וכתיב הפמ"ג (סימן טרפאה א"א ס"ק א מקו"ח), שגם החנוכה להדלק נרות חנוכה לפני הבדלה, אם שכח לומר 'אתה חוננתנו' במעריב, צריך להבדיל קודם על הocus ואחר כך להדלק נר החנוכה.

וממנוג האג'ר' חוננפלד צזוק'ל (ספר הנרגות ופסקים עמוד 100, תורת חיים חלק בהלכות והנרגות חנוכה אות 1) שבקש שכינו לו את נרות החנוכה על פתח הבית, וכשבא לבתו היה פוגע בהם תחילה והדליך קודם קודם הבדלה, משום הכלל 'אין מעבירין על המצוות' ובאורות דוד (שם) הובא שכן נוג' גם הג'ר' בהר' זע'ל.

והג'ר' שמואל אחרין יודלביץ' צץ'ל (בשנותיו הראשונות היה נהוג להדלק את הנרות לפני הבדלה, אמנם מיום שהגיעו למסקנה שמעתיק הדין ציריך לשומר דין ר"ת, התחל לנוהג להדלק אחר הבדלה, שבלאו hei יש להמתין עדzman ר'ת) (בנתיבות ההלכה חלק ג עמוד 178).

סיכום הגילוין:

דין העולים

- א. בין ההדלקה במוחאי שבת: יש הרבה שיטות ומנהגים חילוקים בקרב שבטי ישראל בזמן הדלקת נר חנוכה במוחאי שבת החנוכה, וממנוג הג'ר' דוד להזכיר בזמן ההדלקה מוצאי שבת, ואילו במקהילת החסידים שמדליקים בימי שבת, והמנוגו להדלק לפניה שבת. מיד בזמן תחילת השבת, והג'ר' מ' ב'עתקטלי' (شمיטה) והדלק ב'עתקטלי' (שmittah) ור' דוד ב'עתקטלי' (שmittah) ונימק שהזמן הוא בעצם השבת של כל אדם. בונוסח אומרים בשם, שבמוחאי שבת אין זמן.
- ב. פחות חמץ שעוני: יש לנווה של טיעת הדרילק לפני השבת, כדי לקיים את שיטתו הג'ר' א' סכל מנות החנוכה מן ההדלקה הוא תוך חמץ שנייה. מושתשייה, וכוב הביאו הלה שראה נורוגה ננסים לפקס חילול שבת.
- ג. מיד בזמן: מנהג ירושלים להדלק מיד בזמן צאת השבת, זמן תפילה מעריב בין 18-23 דקות אחריו השקעה. ובזמן הדלקה הוא בזמן שנראים בכוכבים קטנים. והוספי הג'ר' יהיאל מיכל טוקאניסקי צצ'ל שבחילול הדיר או מוצאו של ברות חנוכה ננסים לפקס חילול שבת.
- ד. 50 דקות: הג'ר' שלמה זלמן ואירובסקי הקפיד לדלק מיד בזמן 33-35 דקות אחריו השקעה.
- ה. 50 דקות: הג'ר' דוד ברברן צ"ל דלקת מדרון כ-40-45 דקות, ולא יותר מ-50 דקות, והג'ר' שאלישיב הדליק כ-55 דקות אחריו השקעה. רקינו תפ: הג'ר' דוד ברברן צ"ל על פי הג'ר' שמואל סלטנט, החומר כל השנה כרבינו תם,อลלים במוחאי שבת חנוכה לא החמיר והדלק מיד בזמן. מאידך ליעית הג'ר' משה פינשטיין יש לבן תורה להחמיר כרבינו תם, וגם במוחאי שבת חנוכה ייחמיר כרבינו תם. ולנוגדים כרבינו תם מיעיק הדין, ודאי שגם בחנוכה ייחמיר כרבינו תם.
- ו. הבדלה או הדלקה: בתיו נסכת מודקין ואילך כר' מבדילים, ובבית' דיעבד כמר עבד ודיעבד כמר עבד.

נושא הגלויון הבא:

'סיום הש"ס - עבידנא יומא טבא לרבען'

הגלויון גועד לעורר את לב הלומדים, נא לא לסתור על הדברים הলכה למעשה בעלי לעין במקומות

אפשרות להנצהה לע"נ, לרפ"ש, וכדומה.

ניתן לשולח רعيונות ותיקונים, הופעות והערות, להגדיל תורה ולהגדיריה.

אפשר לתורס עבורי הוצאת הגלויון בעמדות הממושבות של' נדרים פלוס ו'קהילות' ברוחבי הארץ, תחת המדור' קופות נספות' לפי החיפושים: 'עומק הפשי'.

02-535-0-535-02
מענה אנושי

לקבלת הגלויון במיל
5047867@gmail.com

fax: 02-6507823

קו הילכתא
02-5377-085

ניתן להאזין לשיעורים, הודיעות,
עדכונים, רישום להגירות, ועוד...